

det rigtige. Men naar man nu i § 33 foreslaar, at der skal optages en Protokol over de gamle Vaaddrætsteder, skulde jeg dog tro, at Meningen var, at man fremdeles vil opretholde dem som Sildevaaddrætsteder og fritage dem for faststaaende Redskaber. Det har nemlig været Regelen hidtil, at de gamle Sildevaaddrætsteder i Limfjorden har været fritagne for faststaaende Redskaber om Efteraaret. Ved Anbringelsen af saadanne undgaas nemlig vanskeligt, at der bliver siddende en hel Del afbrækkede Pæle i Bunden, og disse vil umuliggøre Sildefiskeriet om Foraaret, indtil Pælene bliver fjernet, thi Sildevaadet er et Slæbevaad, der naar til Bunden i Farvandet. Ogsaa herpaa vil jeg henlede Opmærksomheden.

Ogsaa andet Stykke i § 4 er nyt. Mon vi ikke uden Skade kunde stryge det? I 1ste Punktum af dette Stykke forekommer Ordet „forsætligt“ ikke mindre end 3 Gange og Ordet „drive“ 2 Gange. Det lyder saaledes: „Den, som forsætlig beskadiger eller fra lovlig indtagen Fiskeplads fjerner anden Mands Redskab, og den, der forsætlig eller uagtsomt sætter eller forsætlig driver eller lader sit Redskab drive i udsat og forsvarlig afmærket Redskab og derved forarsager Skade paa dette, ifalder Strafansvar og maa erstatte den forvoldte Skade“, o. s. v. Jeg synes, at vi helst skulde undgaa et Sprog som det, her benyttes, og jeg skulde tro, at vi kunde klare os, selv om dette Stykke stryges, og vi holder os til den Bestemmelse, vi har i den nugældende Fiskerilov, og som kommer bagefter det her citerede. Jeg henleder altsaa det kommende Udvalgs Opmærksomhed herpaa. I § 52 er der en svag Antydning af, at man ønsker at oprette et Fiskeriraad. I Virkeligheden findes der intet i Lovforslagets Paragraffer om, at vi skal have et saadant, men i den anførte Paragraf er der en Bestemmelse om, at dersom den nuværende Fiskerinspektør overgaar i Stillingen som Fiskeridirektør, bevarer han ved Beregningen af Alderstillæg og Pension sin Tjenesteaider. Og gennemlæser man den Lovforslagets ledsagende Udvalgsbetænkning, vil man deraf se, at det i Virkeligheden paatænkes at oprette et Fiskeriraad. Overfor Nødvendigheden deraf stiller jeg mig lidt tvivlende. Naar vi har Dansk Fiskeriforenings Bestyrelse og Sekretariat og Institutionen De internationale Havundersøgelser til videnskabelige Formaalets Fremme navnlig med Hensyn til Spørgsmaalet om Fiskenes Ernærings- og Formeringsforhold og med

Hensyn til en Række andre Spørgsmaal vedrørende Fiskeriet, skulde jeg tro, at vi kunde klare os uden et Fiskeriraad. Men Oprettelsen af et saadant er altsaa saa smaat antydet, og det ender maaske med, at vi faar det. Vi har jo ogsaa et Ulykkesforsikringsraad, et Arbejdsløshedsforsikringsraad o. s. v. men jeg skulde dog altsaa tro, at vi uden Skade kunde undvære et Fiskeriraad. Men ogsaa det Spørgsmaal vil naturligvis blive drøftet i det kommende Udvalg.

Til Slutning vil jeg gøre et Par Bemærkninger om de foreslaaede Bødebestemmelser. Jeg henstiller til det kommende Udvalg, om det ikke vilde finde det rigtigt, at alle Bøderne gaar i Statskassen. Det foreslaas her, at Halvdelen skal gaa i Statskassen, medens den anden Halvdel skal gaa til forskellige Formaal: til Dansk Fiskeriforenings Hjelpefond eller til forskellige Understøttelseskasser for Fiskere, hvad nu alle disse velgørende Institutioner hedder. Jeg har altid haft Sympati for, og hvor jeg kunde komme af Sted med det, har jeg slaaet til Lyd for, at alle Bøder, der fastsættes i de forskellige Love, vi her vedtager, skal tilfalde Statskassen, og det samme vil jeg tillade mig at henstille for de Bøders Vedkommende, som maatte flyde af den Lov, vi her staar i Begreb med at vedtage.

Til disse faa Bemærkninger skal jeg indskrænke mig. Jeg anbefaler Lovforslaget til velvillig Behandling saavel i Tinget som i Udvalget.

Nørskov: I den nugældende Saltvandsfiskerilovs § 39, sidste Stykke, staar der: „Landbrugsministeren kan under Torskefiskeriet i Skive og Hjarbæk Fjorde fastsætte særlige Regler for Ilandbringelse, Køb og Salg af Laks og Ørred for et Tidsrum af 3 Aar ad Gangen“. At dette Stykke ikke findes i det forelagte Lovforslag, har givet Anledning til stor Bekymring blandt de omtrent 300 Fiskerfamilier, som bor ved disse to Fjorde. Fiskerne deroppe arbejder under meget vanskelige Forhold. For omtrent 3 Aar siden ødelagdes meget af Limfjordens Fiskebestand under en Snestorm med Frost, og det maa særlig have været Torskene, det er gaaet ud over, thi mange Steder kunde man se store Mængder døde Torsk sidde fast i Iskvas. Det mentes ogsaa, at Yngelen tog megen Skade ved den Lejlighed, thi der er saa godt som ingen smaa Torsk set siden. Heldigvis havde Fiskeriforeningen i Hjarbæk, nogle Aar før Katastrofen indtraf, faaet den heldige Idé, at Ørredfiske-